

Vastustaja: Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

Menetlusse astuja: Berlin Chemie AG

Eelotsuse küsimused

1. Kas selleks, et tuvastada, et ettevõtte, kes teeb kaubarneid muul kui tema tegevuskohaks oleva liikmesriigi territooriumil, on nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi⁽¹⁾, artikli 44 teise lause ja nõukogu rakendusmääruse nr 282/2011 artikli 11 tähenduses püsiv tegevuskoht riigis, kus ta kaubarneid teeb, on vaja, et tema poolt viimasena nimetatud riigis kasutatavad inimesed ja tehnilised vahendid kuuluksid talle, või piisab sellest, et nimetatud ettevõtte on püsiv võimalus neid inimesi ja tehnilisi vahendeid kohe kasutada teise sidusettevõtja kaudu, keda ta kontrollib, kuna talle kuulub enamik ettevõtte osalusest?
2. Kas selleks, et tuvastada, et ettevõtte, kes teeb kaubarneid muul kui tema tegevuskohaks oleva liikmesriigi territooriumil, on nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 44 teise lause ja nõukogu rakendusmääruse nr 282/2011⁽²⁾ artikli 11 tähenduses püsiv tegevuskoht riigis, kus ta kaubarneid teeb, on vaja, et arvatav püsiv tegevuskoht osaleks otseselt kaubarneetega seotud otsustes, või piisab sellest, et nimetatud ettevõtte käsutuses on riigis, kus ta kaubarneid teeb, tehnilised vahendid ja inimesed, kes on antud tema käsutusse lepingutega, mis on sõlmitud kolmandatest isikutest ettevõtetega ja seotud turunduse, regulatsiooni, reklaami, ladustamise, esindamise ja tegevusega, mille eesmärk on otseselt mõjutada müügi mahtu?
3. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 44 teise lause ja nõukogu rakendusmääruse nr 282/2011 artikli 11 tõlgendamisel välistab maksukohustuslase püsiv võimalus kohe kasutada sellise teise sidusettevõtjast maksukohustuslase tehnilisi vahendeid ja inimesi, keda ta kontrollib, selle, et viimati nimetatud sidusettevõtjat võiks pidada teenuste osutajaks sellisel viisil moodustatud püsivale tegevuskohale?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

⁽²⁾ Nõukogu 15. märtsi 2011. aasta rakendusmäärus nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed (ELT 2011, L 77, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 23. juulil 2020 – DM, LR versus Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM) Alpes-Provence

(Kohtuasi C-337/20)

(2020/C 339/04)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitajad: DM, LR

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM) Alpes-Provence

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiivi 2007/64/EÜ⁽¹⁾ makseteenuste kohta siseturul ning direktiivide 97/7/EÜ, 2002/65/EÜ, 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ muutmise ning direktiivi 97/5/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta, artiklit 58 tuleb tõlgendada nii, et sellega kehtestatakse autoriseerimata või väärade maksetehingute puhul makseteenuse pakkuja vastutuse kord, mis välistab mis tahes üldise õiguse kohase tsiviilvastutuse hagi, mille aluseks on samade asjaolude tõttu liikmesriigi õigusest sellele teenusepakkujale tulenevate kohustuste täitmata jätmine, eriti juhul, kui makseteenuse kasutaja ei ole makseteenuse pakkujat 13 kuu jooksul pärast debiteerimist teavitanud, et makseteenus ei olnud autoriseeritud või oli väär?

2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas sama artikliga on vastuolus see, et makseteenuste kasutaja käendaja tugineb käendatud võlasumma vaidlustamiseks samade asjaolude tõttu makseteenuse osutaja ehk käenduse võlausaldaja üldise õiguse kohasele tsiviilvastutusele?

⁽¹⁾ ELT 2007, L 319, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 24. juulil 2020 – Bank Sepah versus Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited

(Kohtuasi C-340/20)

(2020/C 339/05)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Bank Sepah

Vastustajad kassatsioonimenetluses: Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited

Teine menetlusosaline: Procureur général près la Cour de cassation

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 423/2007 ⁽¹⁾ artikli 1 punkte h ja j ning artikli 7 lõiget 1, määruse (EL) nr 961/2010 ⁽²⁾ artikli 1 punkte i ja h ning artikli 16 lõiget 1 ning määruse (EL) nr 267/2012 ⁽³⁾ artikli 1 punkte k ja j ning artikli 23 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei lubata rakendada külmutatud varade suhtes ilma pädeva riikliku ametiasutuse eelneva loata meedet, millel puudub omandiõigust muutev mõju, nagu kohtulik tagatis või ennetav arestimine, mis on ette nähtud Prantsusmaa tsiviiltäitemenetluse seadustikus?
2. Kas asjaolu, et isikult või üksuselt, kelle varad on külmutatud, sissenõutava võlgnevuse põhjus ei ole seotud Iraani tuuma- või ballistiliste rakettide alaste programmidega ning on Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Julgeolekunõukogu 23. detsembri 2006. aasta resolutsioonist 1737 (2006) varasem, on oluline esimesele küsimusele vastamiseks?

⁽¹⁾ Nõukogu 19. aprilli 2007. aasta määrus (EÜ) nr 423/2007, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2007, L 103, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 25. oktoobri 2010. aasta määrus (EL) nr 961/2010, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 423/2007 (ELT 2010, L 281, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 23. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 267/2012, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 961/2010 (ELT 2012, L 88, lk 1).

24. juulil 2020 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-341/20)

(2020/C 339/06)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Moro, A. Armenia)

Kostja: Itaalia Vabariik